

år skulle have adgang til vederlagsfri forebyggende og behandlende tandpleje hos privat praktiserende tandlæger.

Efter at de af mindretallene stillede ændringsforslag var blevet forkastet ved 2. behandling, blev lovforslaget ved 3. behandling vedtaget med 89 stemmer mod 61 (FP, V, KF og DR), medens 8 medlemmer (CD og KrF) hverken stemte for eller imod.

51. Lov om erstatning for vaccinationsskader. (Indenrigsminister *Egon Jensen*).

Lov nr. 82 af 8. marts 1978.

Fremsat	$\frac{18}{10}$	F. sp. 521	Forslag som fremsat	A. sp. 993
1. beh.	$\frac{25}{10}$	- - 818	Betænkn. afg. $\frac{1}{2}$	B. - 313
2. -	$\frac{28}{2}$	- - 6740		
3. -	$\frac{3}{3}$	- - 7067	Forslag som vedtaget	C. - 253

Partiernes ordførere: Tove Frederiksen (S), Pilgaard Andersen (FP), Henrik Toft (V), Grove (KF), Jes Schmidt (CD), Lilli Gyldenkilde (SF), Tove Jørgensen (DKP), Janne Normann (RV) og Lis Starcke (DR).

Efter 1. behandling henvist til kommunaludvalget.

Hovedtrækkene i loven, der trådte i kraft den 1. april 1978, og som samtidig ophævede lov nr. 234 om erstatning for vaccinationsskader af 7. juni 1972, kan gengives således:

Ifølge lovens § 1 pålægges *statskassen ansvar for skader*, der må anses forårsaget af vaccinationer mod de sygdomme, der er omfattet af de bekendtgørelser, der er udstedt i medfør af § 1, stk. 1, i lov nr. 634 af 17. december 1976 om tilbud om gratis vaccination mod visse sygdomme. Dvs. at der i loven – som efter den hidtil gældende vaccinationsskadeerstatningslov – er tale om skader forårsaget af *vaccinationer, der foretages i offentlig interesse*, dvs. for at beskytte større eller mindre dele af befolkningen mod smitte af den pågældende sygdom og ikke alene for at beskytte den enkelte.